

రాజ్యాంగ ప్రవేశిక

ప్రవేశిక అంటే ఉపోద్ఘాతం అని అర్థం. భారత రాజ్యాంగం ప్రవేశిక (Preamble)తో ప్రారంభమవుతుంది. 1946, డిసెంబరు 13న రాజ్యాంగ పరిషత్‌లో జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ ప్రవేశపెట్టిన లక్ష్యాల తీర్మానం (Objectives Resolution) మన రాజ్యాంగ ప్రవేశికకు మూలంగా చెప్పవచ్చు. ప్రవేశిక భారత రాజ్యాంగాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి దిక్సూచిలా ఉపయోగపడటమే కాకుండా, రాజ్యాంగ తాత్విక పునాదులను వెల్లడిస్తుంది.

మనదేశ సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక పునాదులను ఆధారం చేసుకుని, భవిష్యత్తులో మన రాజ్యాంగం సాధించాల్సిన లక్ష్యాలు, ఆశయాలను రాజ్యాంగ నిర్మాతలు భారత రాజ్యాంగ పీఠికలో పొందుపరిచారు.

రాజ్యాంగ ప్రవేశికకు ప్రేరణ కలిగించిన అంశాలు:

1. అమెరికా రాజ్యాంగం: రాజ్యాంగ ప్రవేశికను అమెరికా నుంచి గ్రహించాం. అమెరికా రాజ్యాంగం కూడా ప్రవేశికతోనే మొదలవుతుంది.
2. ఫ్రెంచి విప్లవం: ప్రవేశికకు మూలాధారమైన స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం, న్యాయం అనే భావనలను ఫ్రెంచి విప్లవం నుంచి తీసుకున్నాం.
3. రష్యా విప్లవం: సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ న్యాయం అనే ఆదర్శాలను రష్యా విప్లవం నుంచి సంగ్రహించాం.
4. లక్ష్యాల తీర్మానం: జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ అందించిన 'చారిత్రక లక్ష్యాల, ఆశయాల తీర్మానం' రాజ్యాంగ రూపకర్తలకు ప్రవేశికను రూపొందించడంలో దిక్సూచిలా పనిచేసింది.

ప్రవేశిక:

భారతదేశ ప్రజలమైన మేము భారతదేశాన్ని సర్వాసత్తాక, సామ్యవాద, లౌకిక, ప్రజాస్వామ్య, గణతంత్ర రాజ్యంగా నిర్మించుకోవడానికి పౌరులందరికీ

-సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ న్యాయాన్ని

-ఆలోచన, భావప్రకటన, విశ్వాసం, ధర్మం ఆరాధనల్లో స్వాతంత్ర్యాన్ని చేకూర్చడానికి,

-వారందరిలో వ్యక్తి గౌరవాన్ని, జాతి ఐక్యతను, అఖండతను సంరక్షిస్తూ సౌభ్రాతృత్వాన్ని

పెంపొందించడానికి సత్యనిష్ఠాపూర్వకంగా తీర్మానించుకుని 26 నవంబరు, 1949న మన రాజ్యాంగ పరిషత్తులో పరిగ్రహించి, శాసనంగా రూపొందించుకున్న ఈ రాజ్యాంగాన్ని మాకు మేము సమర్పించుకుంటున్నాం.

ప్రవేశిక - అర్థ వివరణ

భారత రాజ్యాంగ ప్రవేశికను 'నాలుగు' విభాగాలుగా విభజించి అధ్యయనం చేయవచ్చు.

అవి:

1. అధికారానికి మూలం: భారత ప్రజలమైన మేము చిత్తశుద్ధితో ఈ రాజ్యాంగాన్ని రూపొందించి, అంగీకరించి, చట్టరూపంగా మాకు మేము సమర్పించుకుంటున్నాం. దీని ప్రకారం భారత రాజ్యాంగం ప్రజలకు బాధ్యత వహించే వ్యవస్థను రూపొందించింది. అన్ని ప్రభుత్వ వ్యవస్థల అధికారానికి మూలం 'ప్రజలు'.

2. ప్రభుత్వ స్వరూపం: 'సార్వభౌమ, సామ్యవాద, లౌకిక, ప్రజాస్వామ్య, గణతంత్ర'గా పేర్కొన్నారు.

సార్వభౌమాధికారం:

భారతదేశం 1947, ఆగస్టు 15న సర్వస్వతంత్ర దేశంగా అవతరించింది. దీని ప్రకారం మన దేశ ఆంతరంగిక వ్యవహారాల్లో ఇతర దేశాలు జోక్యం చేసుకోకూడదు. మనదేశం కామన్వెల్త్ దేశాల కూటమిలో సభ్యత్వం పొందినప్పటికీ జాతీయ ప్రయోజనాలకు భంగం వాటిల్లితే ఆ కూటమి నుంచి స్వచ్ఛందంగా మనం బయటకు వచ్చేయొచ్చు. ప్రపంచ దేశాలతో స్నేహం, శాంతి, విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వం కోసం ఐక్యరాజ్యసమితి (UNO)లో మనం సభ్యత్వం తీసుకున్నాం. అంతర్జాతీయ సంస్థల్లో భారతదేశం సభ్యత్వం తీసుకున్నప్పటికీ భారతదేశ సార్వభౌమత్వానికి ఎలాంటి ఆటంకం ఉండదు.

సామ్యవాదం

1955లో ఆవడి జాతీయ కాంగ్రెస్ సమావేశంలో సామ్యవాద తరహా ప్రజాస్వామ్యం తమ లక్ష్యం అని మన తొలి ప్రధానమంత్రి జవహర్లాల్ నెహ్రూ ప్రకటించారు. ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం 1976లో **42వ రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం** ద్వారా ప్రవేశికను సవరించి 'సామ్యవాద' అనే పదాన్ని రాజ్యాంగానికి చేర్చింది. దీన్ని సోవియట్ యూనియన్ నుంచి తీసుకున్నారు. 'సామ్యవాదం' అంటే ఆర్థిక న్యాయాన్ని, సమానత్వాన్ని సాధించి, వనరులను సామాజిక ప్రయోజనాలకు వినియోగించడం.

1982లో సుప్రీంకోర్టు డి.ఎస్.నకార Vs యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా కేసులో తీర్పునిస్తూ, ఆర్థిక, సాంఘిక, జీవన ప్రమాణాల అసమానతలను రూపుమాపడం, కార్మికులందరికీ పుట్టినప్పటి నుంచి చనిపోయేంతవరకు సరైన జీవన ప్రమాణాన్ని సమకూర్చడమే 'సామ్యవాద లక్ష్యం' అని పేర్కొంది.

లౌకికతత్వం:

ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం 1976లో **42వ రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం** ద్వారా లౌకిక (Secular) అనే పదాన్ని రాజ్యాంగానికి చేర్చింది. ప్రభుత్వ వ్యవహారాల్లో మత ప్రమేయం లేని రాజ్యాన్ని లౌకిక రాజ్యం అంటారు. దీని ప్రకారం రాజ్యానికి అధికార మతం ఉండదు. మత వ్యవహారాల్లో రాజ్యం తటస్థంగా ఉంటుంది. ప్రభుత్వ విద్యాలయాలు, ప్రభుత్వ ధనసహాయం పొందే విద్యాలయాల్లో మతబోధన నిషేధం. మనదేశం అనాదికాలం నుంచి మతసామరస్యాన్ని

అనుసరిస్తుంది. భారతదేశం బౌద్ధ, జైన మతాలకు పుట్టినిల్లు. విభిన్న మతాలు మనదేశంలో వర్ధిల్లుతున్నాయి.

ఎస్.ఆర్.బొమ్మై Vs యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా కేసులో సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిస్తూ లౌకికతత్వం అనేది భారత రాజ్యాంగ మౌలిక లక్షణమని పేర్కొంది.

ప్రజాస్వామ్యం

అమెరికా మాజీ అధ్యక్షుడు అబ్రహం లింకన్ అభిప్రాయం ప్రకారం ప్రజాస్వామ్యం అంటే 'ప్రజల చేత, ప్రజల కొరకు, ప్రజల యొక్క ప్రభుత్వం'. ఆర్టికల్ 326 ప్రకారం మనదేశంలో 18 సంవత్సరాలు నిండిన వయోజనులందరికీ కుల, మత, జాతి, వర్గ, లింగ వివక్షతో సంబంధం లేకుండా సార్వత్రిక వయోజన ఓటు హక్కు కల్పించారు. నిర్దిష్ట కాలపరిమితిలో ఎన్నికలు నిర్వహించి, ప్రజలు ఎన్నుకున్న ప్రజాప్రతినిధుల ద్వారా బాధ్యతాయుతమైన ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. ఈ ప్రక్రియలో ప్రజల విశ్వాసం మేరకే ప్రభుత్వాల మనుగడ కొనసాగుతుంది. దీనిలో ప్రజలే పాలకులు, ప్రజలే పాలితులు. ప్రజాస్వామ్య ప్రక్రియ ద్వారా ప్రజలు పౌరులుగా ఎదుగుతారు.

ప్రపంచంలో అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్య దేశం భారతదేశం. 1952లో జరిగిన తొలి లోక్ సభ సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో 17.32 కోట్లమంది ఓటర్లు ఉండగా, 2014 నాటి 16వ లోక్ సభ ఎన్నికల నాటికి వారి సంఖ్య 83 కోట్లకు చేరింది.

గణతంత్ర రాజ్యం:

భారతదేశం 1950, జనవరి 26న గణతంత్ర రాజ్యంగా (Republic) అవతరించింది. దీని ప్రకారం సర్వోన్నతాధికారం ప్రజలకు, ప్రజలు ఎన్నుకున్న ప్రతినిధులకు ఉంటుంది. రాజ్యాధినేత వారసత్వంగా కాకుండా, నిర్ణీత పదవీకాలానికి ప్రత్యక్ష లేదా పరోక్ష పద్ధతిలో ఎన్నిక అవుతాడు.

3. రాజకీయ వ్యవస్థ లక్ష్యాలు:

ప్రజలందరికీ సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ న్యాయాన్ని అందించడానికి స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం అనే ఆదర్శాలను రాజ్యాంగంలో పొందుపరిచారు. సంఘ

శ్రేయస్సుకు ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం వీటి లక్ష్యం.

సామాజిక న్యాయాన్ని సాధించే అంశాలను - ప్రాథమిక హక్కుల్లోనూ, ఆర్థిక న్యాయాన్ని సాధించే అంశాలను - ఆదేశిక సూత్రాల్లోనూ, రాజకీయ న్యాయాన్ని సాధించే అంశాలను - ఎన్నికల ప్రక్రియలోనూ పొందుపరిచారు.

4. చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన తేదీ:

1949 నవంబరు, 26న రాజ్యాంగాన్ని ఆమోదించారు. కొన్ని అంశాలు నవంబరు 26 నుంచే అమల్లోకి వచ్చాయి. మిగతావి 1950, జనవరి 26 నుంచి అమల్లోకి వచ్చి భారతదేశం గణతంత్ర దేశంగా అవతరించింది.

ప్రవేశికలో పేర్కొనబడ్డ ముఖ్యమైన ఆదర్శాలు

స్వేచ్ఛ (Liberty)

ప్రజాస్వామ్య మూల స్తంభాల్లో స్వేచ్ఛ కీలకమైంది. ప్రతి పౌరుడికి ఆలోచనలో, భావ ప్రకటనలో, విశ్వాసంలో, ఆరాధనలో స్వేచ్ఛ ఉండాలి. స్వేచ్ఛ అంటే నిర్ణేతుకమైన పరిమితులు, నిర్బంధాలు లేకుండా పరిపూర్ణ వ్యక్తి వికాసానికి అవసరమైన పరిస్థితులను కల్పించడం. భారత రాజ్యాంగంలోని **ఆర్టికల్ 19**లో 6 రకాల స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యాలను పొందుపరిచారు.

సమానత్వం (Equality)

పుట్టుకతో మానవులంతా సమానమే. అన్ని రకాల అసమానతలను, వివక్షలను రద్దు చేసి ప్రతి వ్యక్తి తనను తాను అభివృద్ధి పరచుకోవడానికి అవసరమైన అవకాశాలను కల్పించడమే సమానత్వం.

సౌభ్రాతృత్వం ((Fraternity)

సౌభ్రాతృత్వం అంటే సోదర భావం అని అర్థం. పౌరుల మధ్య సంఘీభావం, పరస్పర సోదర భావం, గౌరవ భావం ఉండాలి. **1948, డిసెంబరు 10న ఐరాస విశ్వ మానవ హక్కుల ప్రకటనలో** పేర్కొన్న సౌభ్రాతృత్వ భావన ఆధారంగా సార్వజనీన సోదర భావాన్ని పెంపొందించే

ఉద్దేశంతో డాక్టర్ బి.ఆర్.అంబేద్కర్ సౌభ్రాతృత్వం అనే భావనను ప్రవేశికలో పొందుపరిచాలని ప్రతిపాదించారు. రాజ్యాంగంలోని 4వ భాగంలో ఉన్న ఆదేశిక సూత్రాల్లో ఆర్టికల్ 51 ప్రకారం ప్రపంచ దేశాల మధ్య సౌభ్రాతృత్వాన్ని, స్నేహ భావాన్ని పెంపొందించడానికి కృషి జరుగుతుంది.

జాతీయ ఐక్యత, సమగ్రత (Unity and Integrity)

దేశంలోని ప్రజలందరూ కలిసి ఉండటానికి, దేశ సార్వభౌమత్వాన్ని కాపాడటానికి, జాతీయ ఐక్యత తప్పనిసరి.

సమగ్రత అనే పదాన్ని 1976లో 42వ రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం ద్వారా ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం ప్రవేశికలో పొందుపరిచింది. సమగ్రత ప్రజల మధ్య జాతీయ భావాన్ని పెంపొందిస్తుంది.

మన దేశంలో 1970వ దశకంలో అనేక ప్రాంతాల్లో ప్రాంతీయవాదం, వేర్పాటువాదం తలెత్తాయి. వీటి ఫలితంగా సమగ్రత అనే పదాన్ని ప్రవేశికకు చేర్చారు. దీని ప్రకారం భారత సమాఖ్య నుంచి ఏ ఒక్క ప్రాంతం లేదా రాష్ట్రం విడిపోవడానికి వీల్లేదు. ఐక్యత, సమగ్రతల ప్రధాన లక్ష్యం వేర్పాటువాదాన్ని ఖండించడం.

ప్రవేశిక రాజ్యాంగంలో అంతర్భాగమా? కాదా?

ప్రవేశిక రాజ్యాంగంలో అంతర్భాగమా? కాదా? అనే అంశంపై సుప్రీం కోర్టు వివిధ సందర్భాలలో వేర్వేరుగా తీర్పునిచ్చింది.

బెరుబారి కేసు - 1960

బెరుబారి అనేది భారత్, పాకిస్తాన్ మధ్య ఉన్న ఒక ప్రాంతం. ఈ భాగాన్ని భారత్ - పాకిస్తాన్ మధ్య మార్పిడి విషయంలో వచ్చిన విభేదాల విషయమై అప్పటి భారత రాష్ట్రపతి డాక్టర్ బాబూ రాజేంద్రప్రసాద్ ఆర్టికల్ 143(1) ప్రకారం సుప్రీంకోర్టు సలహాను కోరారు. ప్రవేశిక

రాజ్యాంగంలో అంతర్భాగం కాదని సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిచ్చింది.

కేశవానంద భారతి కేసు Vs కేరళ రాష్ట్రం - 1973

ఈ కేసులో సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిస్తూ ప్రవేశికను రాజ్యాంగంలో అంతర్భాగంగా పేర్కొంది. ఆర్టికల్ 368 ప్రకారం పార్లమెంటు రాజ్యాంగాన్ని సవరించవచ్చునని, అయితే రాజ్యాంగ మౌలిక స్వరూపందెబ్బతినకూడదని పేర్కొంది. న్యాయ సమీక్షను రాజ్యాంగంలోని మౌలిక అంశంగా సుప్రీంకోర్టు పేర్కొంది.

ఎల్వసీ ఆఫ్ ఇండియా కేసు - 1995

ఈ కేసులో సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిస్తూ ప్రవేశికను రాజ్యాంగంలో అంతర్భాగంగా పునరుద్ఘాటించింది.

ప్రవేశికపై సమీక్ష

రాజ్యాంగ ప్రవేశికకు న్యాయస్థానాల రక్షణ లేదు. ప్రవేశికలో పొందుపరిచిన ఆశయాలు, లక్ష్యాలు స్వతంత్రంగా అమల్లోకి రావు. వాటి అమలు కోసం పౌరులు న్యాయస్థానాన్ని ఆశ్రయించలేరు. అయితే రాజ్యాంగాన్ని సక్రమంగా వాఖ్యానించడానికి ప్రవేశికలోని సారాంశాన్ని న్యాయస్థానాలు ప్రాతిపదికగా తీసుకుంటాయి.

రాజ్యాంగ ప్రవేశికపై ప్రముఖుల అభిప్రాయాలు:

"ప్రవేశిక రాజ్యాంగానికి ప్రాణం, ఆత్మ లాంటిది" - డాక్టర్ బి.ఆర్.అంబేడ్కర్

"ప్రవేశిక అనేది మన కలలకు, ఆలోచనలకు రాజ్యాంగంలో వ్యక్తీకరించుకున్న అభిమతం" - అల్లాడి కృష్ణస్వామి అయ్యర్.

"ప్రవేశిక అనేది రాజ్యాంగ నిర్మాతల ఆశయాలను, లక్ష్యాలను తెలుసుకోవడానికి ఒక తాళం చెవి లాంటిది" - జె.డయ్యర్

"ప్రవేశిక అనేది రాజ్యాంగానికి కీలక సూచిక (key note) లాంటిది. అలాంటి సూచికలు

సాధారణంగా పాశ్చాత్య రాజ్య వ్యవస్థలో ఉంటాయి. ఇవి భారత రాజ్యాంగంలో ఉన్నందుకు నేను పులకించి గర్వపడుతున్నాను" - ఎర్నెస్ట్ బార్క్

"ప్రవేశిక రాజ్యాంగంలో అంతర్భాగం కాదు" - మహావీర్ త్యాగి

"ప్రవేశిక రాజ్యాంగంలో అంతర్భాగం" - డాక్టర్ బాబురాజేంద్రప్రసాద్

"ప్రవేశిక రాజ్యాంగానికి ఒక గుర్తింపు పత్రం లాంటిది" - ఎమ్.ఎ.నానీ పాల్గీవా

"భారత రాజ్యాంగ ప్రవేశిక అమెరికా స్వంతత ప్రకటనలా రాజ్యాంగ ఆత్మ, ప్రాణం, రాజకీయ వ్యవస్థ, స్వరూపం, పవిత్ర నిర్ణయాన్ని తెలియజేస్తుంది. విప్లవం తప్ప మరొకటి దీన్ని మార్చలేదు" - జస్టిస్ హిదయతుల్లా

"రాజ్యాంగ ప్రధానాంశాల లక్షణ సారం" - ముదోల్కర్

"అమెరికా స్వతంత్ర ప్రకటనకు, అమెరికా రాజ్యాంగానికి ఎలాంటి సంబంధం ఉందో అదేవిధమైన సంబంధం భారత రాజ్యాంగ ప్రవేశికకు, భారత రాజ్యాంగానికి మధ్య ఉంది" - కె.ఆర్. బాంజ్‌వాలా

"ప్రవేశిక ఒక నిశ్చితమైన తీర్మానం, హామీ" - జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ

ప్రవేశికలోని ప్రధాన పదాలకు వర్తించే భాగాలు, అధికరణలు:

లోకికతత్వం - 3వ భాగంలోని ఆర్టికల్ 25 నుంచి 28 వరకు ఉన్న ప్రకరణలు మత స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రాథమిక హక్కుగా, లోకిక భావనలను పెంపొందించడానికి వీలుగా హామీ ఇస్తున్నాయి.

ప్రజాస్వామికత - 15వ భాగంలోని ఆర్టికల్ 326 ప్రకారం సార్వత్రిక వయోజన ఓటు హక్కును, నిర్ణీత కాలానికి ఎన్నికలను జరపడాన్ని తెలియజేస్తుంది.

గణతంత్ర - 5వ భాగంలోని ఆర్టికల్ 54 ప్రకారం ఎలక్టోరల్ కాలేజీ ద్వారా ఎన్నికైన రాష్ట్రపతి దేశాధినేతగా ఉంటారు.

భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛ - 3వ భాగంలోని ఆర్టికల్ 19 ప్రకారం వాక్ స్వాతంత్ర్యం, భావ ప్రకటనా

స్వాతంత్ర్యాలను కల్పించారు.

విశ్వాసం, నమ్మకం, ఆరాధనా స్వేచ్ఛ - 3వ భాగంలోని ఆర్టికల్ 25లోని మత స్వాతంత్ర్యాపహక్కు వీటిని కల్పిస్తుంది.

సమానత్వం - ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం చట్టం ముందు అందరూ సమానులే.

>ఆర్టికల్ 15 ప్రకారం కుల, మత, జాతి, వర్గ, లింగ వివక్షలకు వ్యతిరేకంగా రక్షణ

>ఆర్టికల్ 16 ప్రకారం ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల్లో అందరికీ సమాన అవకాశాలు

>ఆర్టికల్ 39 ప్రకారం సమాన పనికి సమాన వేతనం

>ఆర్టికల్ 326 ప్రకారం సార్వత్రిక వయోజన ఓటు హక్కు

వ్యక్తి గౌరవం - సామ్రాజ్యత్వం - 3వ భాగంలోని ప్రాథమిక హక్కులు వ్యక్తి గౌరవానికి హామీ ఇస్తున్నాయి.

>4వ భాగంలోని ఆర్టికల్ 51 (ఇ) - భారత ప్రజల్లో సామరస్యాన్ని పెంపొందించి సోదర భావాన్ని కల్పిస్తుంది.

>ఆర్టికల్ 42 - పనిచేసేచోట సరైన పని పరిస్థితులు కల్పించడం.

>ఆర్టికల్ 43 - గౌరవంతో కూడిన జీవనం, విశ్రాంతితో కూడిన ఉపాధి.

ప్రవేశికను సవరించవచ్చా?

1973 నాటి కేశవానంద భారతి కేసు సందర్భంగా సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిస్తూ ప్రవేశికను పరిమితంగా సవరించే అధికారం పార్లమెంటుకు ఉందని పేర్కొంది. ఇంతవరకు రాజ్యాంగ ప్రవేశికను ఒకే ఒక్కసారి సవరించారు. 1976లో 42వ రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం ద్వారా ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం ప్రవేశికను సవరించి సామ్యవాద, లౌకిక, సమగ్రత అనే పదాలను చేర్చింది.

ప్రవేశికకు సంబంధించి సుప్రీంకోర్టు తీర్పులు

1. ఎ.కె.గోపాలన్ కేసు - 1950

ప్రవేశిక రాజ్యాంగ ప్రకరణల అర్థాన్ని, పరిధిని నియంత్రిస్తుంది.

2. బెరుబారి యూనియన్ కేసు - 1960:

ప్రవేశిక రాజ్యాంగంలోని అంతర్భాగం కాదు.

3. గోల్కనాథ్ కేసు: 1967

ప్రవేశిక అనేది రాజ్యాంగ ఆదర్శాలు, ఆశయాలకు సూక్ష్మరూపం.

4. కేశవానందభారతి కేసు: 1973

ప్రవేశిక రాజ్యాంగంలో అంతర్భాగం. ఇది మౌలిక నిర్మాణం పరిధిలోకి వస్తుంది.

5. ఎక్సెల్వేర్ కేసు: 1979

ప్రవేశికలోని సామ్యవాద పదానికి నిర్వచనాన్ని ఇచ్చింది.

6. మినర్వా మిల్స్ కేసు : 1980

ప్రవేశికను రాజ్యాంగంలో అంతర్భాగంగా పునరుద్ఘాటించింది.

7. డి.ఎస్. నకారా కేసు: 1983

సామ్యవాదం అనేది గాంధీయజం, మార్క్సిజంల కలయిక.

8. ఎస్.ఆర్. బొమ్మై కేసు: 1994

లోకీక తత్వం అనేది భారత రాజ్యాంగ మౌలిక నిర్మాణంలో అంతర్భాగం

9. అశోక్ కుమార్ గుప్తా కేసు: 1997

సామాజిక న్యాయం అనేది ప్రాథమిక హక్కు.

అన్ని మతాల పట్ల సమాన దృక్పథాన్ని కలిగి ఉంటుంది. ఏ మతానికి ప్రత్యేక ఆదరణ కల్పించదు.

